

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: A. Paniș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco împotriva Primăriei mun. Chișinău și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, casată integral hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 01 februarie 2019 Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, reprezentați de avocatul Daniela Moraru au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată (f.d. 2-5).

În motivarea acțiunii, reclamantii Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco au indicat că locuința nr. xxxxx din mun. xxxx, com. xxxxx, str. xxxxx, a fost repartizată lui Iurie Gospodarenco în baza bonului de repartiție a spațiului locativ nr. 17 din 16 mai 2005. Prin hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe nr. 422 din 13 noiembrie 2015, a fost dispusă transmiterea în proprietate privată locuințele de stat în limitele normei prevăzute de Legea privatizării fondului de locuințe, și anume a apartamentului nr. xxxx din mun. xxxxx, com. xxxxx, str. xxxxx lui Iurie Gospodarenco, Tatiana Gospodarenco, Vadim

Gospodarenco și Pavel Gospodarenco.

Reclamanții au susținut că la 20 mai 2018 principal chiriașul, Iurie Gospodarenco a decedat, iar în apartamentul nr. xxxxxx din mun. xxxxx, com. xxxxx, str. xxxxx au rămas să locuiască ei.

Reclamanții au notat că s-au adresat către Comisia municipală de privatizare a fondului de locuințe cu cerere privind încheierea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței cu unul din membrii familiei. Însă, la 21 ianuarie 2019 au recepționat răspunsul prin care le-a fost refuzat în satisfacerea cererii în cauză, pe motiv că contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței cu un alt membru adult al familiei se încheie doar în cazul când chiriașul principal a decedat în termen de 2 luni din momentul depunerii actelor și până la adoptarea hotărârii de privatizare.

Reclamanții au solicitat anularea refuzului Primăriei mun. Chișinău, Direcția Generală economie, reforme și relații patrimoniale ca fiind neîntemeiat, obligarea Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Primăriei mun. Chișinău, Direcția Generală economie, reforme și relații patrimoniale să încheie contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. xxxxx din mun. xxxxxx, com. xxxxx, str. xxxxx cu Tatiana Gospodarenco.

Prin hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 61, 65-69).

La 14 iunie 2019 Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, reprezentați de avocatul Daniela Moraru a declarat apel împotriva hotărârii din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 63, 64, 79-84).

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, casată integral hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie de admitere a acțiunii depusă de Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco. Astfel, a fost recunoscut neîntemeiat refuzul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale, Comisia de Privatizare a fondului de locuințe nr. 07-06/01 din 21 ianuarie 2019. Totodată, a fost obligată Comisia municipală de privatizare a fondului de locuințe a Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din cadrul Consiliului mun. Chișinău să încheie cu Tatiana Gospodarenco contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. xxxxx din mun. xxxxx, com. xxxxx, str. xxxxx cu Tatiana Gospodarenco, în baza cererii înregistrate cu nr. 07-06/01 din 02 ianuarie 2019 (f.d. 110-123).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel reținând prevederile art. 11 alin (1), (2), (4) și (5) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, a conchis că, la caz, decizia pozitivă a comisiei exprimată prin hotărârea nr. 422 din 13 noiembrie 2015 (f.d. 10), constituie un temei pentru pregătirea proiectului de contract vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

De altfel, instanța de apel a evidențiat că, în speță documentele au fost examinate, iar în baza hotărârii nr. 422 din 13 noiembrie 2015 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe s-a dispus transmiterea în proprietate privată cu plata 50 % din costul apartamentului nr. xxxxx din mun. xxxxx, com xxxxx,

str. xxxxx în sumă de 6877,48 de lei lui Iurie Gospodarenco, Pavel Gospodorenco, Vadim Gospodarenco și Tatianei Gospodarenco (f.d. 10).

Astfel, potrivit hotărârii comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe nr. 422 din 13 noiembrie 2015 a fost recunoscut nu doar dreptul defunctului Iurie Gospodarenco la privatizarea locuinței, ci și dreptul Tatianei Gospodarenco, lui Vadim Gospodarenco și Pavel Gospodarenco.

Finalmente, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat refuzul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale, Comisia municipală de privatizare a fondului de locuințe nr. 07-06/01 din 21 ianuarie 2019, iar pe cale de consecință pretenția reclamantilor privind obligarea Comisiei Municipale de privatizare a fondului de locuințe a Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale din cadrul Consiliului mun. Chișinău să încheie cu Tatiana Gospodarenco contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr. xxxxx din str. xxxxx, comuna xxxxx, mun. xxxxx, în baza cererii înregistrate cu nr. 07-06/01 din 02 ianuarie 2019, urmează a fi admisă.

La 20 decembrie 2019 Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău a depus, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 133-136).

În motivarea recursului, recurenta Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău a indicat că instanța de apel a omis să aplice prevederile art. 11 alin. (6) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993 și art. 200 alin. (3), 1440, 1516 alin. (1) și (2) Codul civil.

Recurenta a indicat că Iurie Gospodarenco a decedat ulterior adoptării hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău nr. 422 din 13 noiembrie 2015, respectiv problema dedusă judecării nu cade sub incidența prevederilor art. 11 alin. (6) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, dar urma a fi soluționată pe cale judiciară în conformitate cu prevederile art. 27 al Legii privatizării fondului de locuințe.

La 23 februarie 2020 Tatiana Gospodarenco, Pavel Gospodarenco și Vadim Gospodarenco, reprezentați de avocatul Daniela Moraru, a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la recursul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil (f.d. 151-156).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel

a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că recurenta Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău a depus, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, la 20 decembrie 2020, iar conform recipisei anexate la materialele cauzei, recurenta a făcut cunoștință cu decizia contestată, la 11 decembrie 2019, completul ajunge la concluzia că recurenta Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și a prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care acest drept este garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual, așa cum formal invocă Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău, inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, precum și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan